

Jiří Munk V Obecné Škole

Na této fotografii je naše třída z obecné školy během školního roku 1939/1940. Byl to poslední rok, kdy jsem směl chodit do školy. Na zemi v první řadě ležím já a napravo je můj kamarád, který se jmenoval Homoláč.

S tím chlapcem jsem se neskamarádil úplně náhodně. Na začátku jsem totiž ve škole neměl žádné bližší kamarády. Od dětství jsem měl chůvu, která se mnou vždycky byla a i později, když už jsem chodil do školy, jsem s ní trávil hodně času. Když škola skončila, chodil jsem s chůvou rovnou domů. Myslím, že se o mě bála, a proto se mnou pořád chtěla být. Mně to ale nevadilo.

Pak jsem potkal Homoláče. Jeho rodina se přistěhovala odněkud z Moravy. Jeho tatínek začal pracovat v Brandýse v nové filiálce Bati, která tam mimochodem stále stojí, je to moderní, funkcionalistický dům při cestě dolů k mostu. Když se přistěhovali, tak ten malý Homoláč neměl v Brandýse také žádné kamarády a můj tatínek mi ho nějak dohodil, protože si asi uvědomoval, že není dobré, abych neměl žádné kamarády. S tímhle Homoláčem jsem se potom kamarádil. Nejčastěji jsme si hráli u nás na zahradě. Rodiče mě totiž nepouštěli samotného nikam mimo dům a tak on vždycky přišel k nám. Měli jsme na zahradě pingpongový stůl, takže jsme často hrávali ping pong. Dokonce ještě v době, kdy mě vyhodili ze školy, rodiče mu nějaký čas dovolovali, aby k nám chodil, což bylo v té době už pomalu nebezpečné.

V druhé řadě druhý zprava stojí chlapec jménem Bočánek. Seděl vedle mě ve třídě. Jeho otec byl vládním úředníkem a před válkou se jeho syn před mým otcem ohýbal až k zemi, ale později, to už bylo za okupace v roce 1939, mu museli rodiče něco říct, takže jednoho dne ve škole Bočánek prostě zvedl ruku a řekl: "Pane učiteli, vedle toho kluka už sedět nebudu!" A když se ho učitel zeptal proč, odpověděl: "Protože smrdí."

V mé třídě nebyly žádné židovské děti. Do školy chodil pouze Honza Lustig, to byl nějaký náš vzdálený příbuzný. Byl o rok mladší, chodil do první třídy. S tím jsem se moc nebavil. Občas k nám sice přišli Lustigovi na návštěvu, ale to bylo vše. V Brandýse byly dvě rodiny Lustigů. Jedni měli obchod s textilem a druzí měli výrobu nápojů.